

BIOGRAFIA I OBRA

La vida i l'obra de Lluís Albert han anat sempre íntimament unides, en un ambient de treball constant i d'estimació a la música.

Temperamental, apassionat, entusiasta, extravertit i inquiet a les manifestacions intel·lectuals i artístiques, és també un polifacètic que destaca sobretot en el camp musical.

La seva naixença va tenir lloc, ocasionalment, a Barcelona, el 14 de Juny de 1923; però, malgrat no haver nascut a l'Empordà, pot dir-se que és empordanès de soca a rel, per la seva ascendència i per la seva obra, tant musical com literària. Ell mai no s'ha considerat barceloní, sinó fill de l'Escala. «Jo sóc de l'Escala», afirma, perquè en aquesta població té els records més vius de la seva infantesa i és on va despertar-se-li la vocació i estructurar-se-li la personalitat.

Com que als quinze dies d'haver nascut ja es trobava a la nostra vila rebent el bateig de la tramuntana, s'autodefineix com el precursor dels qui, malgrat haver nascut a una clínica d'una ciutat, són escalencs.

Lluís Albert començà a estudiar música com un complement a l'estudi del Batxillerat; però en acabar l'Examen d'Estat, davant la seva decidida vocació, manifestà el ferm propòsit de dedicar-se professionalment a la música.

Les primeres classes de piano i solfeig les rebé, durant la guerra civil espanyola, al domicili familiar; continuades a l'Escola Municipal i al Conservatori del Liceu de Barcelona. També estudià harmonia, contrapunt, fuga, orquestració i instrumentació per a cobla.

Va revalidar tota la carrera musical al Conservatori del Liceu de Barcelona, aconseguint el Diploma Oficial de l'Estat de Mestre de Composició, primer títol d'aquesta categoria lliurat pel Conservatori. Era l'any 1959. Amb aquesta màxima titulació oficial que, fins llavors, mai no havia estat atorgada per aquell Conservatori, veié camí obert a les seves màximes aspiracions.

S'inicià aviat, als vint anys, a instrumentar per a altres, concertant sardanes principalment.

El seu pare li havia ensenyat a comptar i repartir les sardanes abans que les aprengué a ballar. I quan el seu genitor arribà a vell, l'última vegada que va sortir al carrer, poc abans de morir, va ser per escoltar l'estrena de la sardana «Recordant en Morera» del seu fill Lluís.

Però aquesta no va ser la primera sardana composta pel jove músic, perquè la primacia correspongué a «Records d'estiu», estrenada, junt amb d'altres, l'any 1949, quan l'autor comptava vint-i-sis anys d'edat.

És aquest l'any del llançament del músic com a autor de sardanes, essent donades a conèixer no menys de nou de seves, escrites en un període de temps bastant llarg.

El 1951 a l'edat de vint-i-vuit anys, contrau matrimoni amb la jove barcelonina Montserrat Puig-Serra, que també es movia dintre del món musical. Fruit d'aquesta unió són sis fills.

En el seu treball professional, el mestre Lluís Albert formà part de la Cobla Barcelonina, tocant la tenora i el tiple. Ingressà també a la cobla "amateur" El Foment de la Sardana, de Torroella de Montgrí, junt amb un altre escalenc, el ben conegut mestre Joan Lassús.

Per analogia amb el tiple aprengué a tocar l'oboè i com a instrumentista